

TOSQUIJA

La revista del municipi de Vilobí, Salitja i Sant Dalmai

Nº 23

SEGONA ETAPA

Octubre del

2012

FESTA MAJOR DE SALITJA

Reportatge

FESTA MAJOR DE VILOBÍ

Reportatge

ENTREVISTA A JOSEP PANELLA

President del Vilobí C.F. durant 25 anys

INFORMACIÓ TELEFÒNICA ÚTIL

EMERGÈNCIES

Ambulàncies	061/112
Telèfon Únic d'Emergències	112
Atenció ciutadana	012
Mossos d'Esquadra	112
Bombers	112

AJUNTAMENT

Oficines municipals	972 47 30 26
Biblioteca Can Roscada	972 47 36 73
Vigilants municipals	972 47 37 04
Jutjat de Pau (dilluns)	972 47 36 36
Registre Civil	972 47 30 26

ENSENYAMENT

Escola Josep Madrenys	972 47 32 86
EEl "El Patufet"	972 47 31 25
IES Santa Coloma de Farners	972 84 21 05
La Salle Santa Coloma de Farners	972 84 02 94

TRANSPORTS

Aeroport	972 18 66 00
Renfe	902 24 02 02
Teisa	972 20 48 68
Taxi	676 69 98 14

SANITAT

Dispensari mèdic	972 47 37 43
Farmàcia	972 47 30 08
Hospital Dr. Trueta	972 94 02 13
Hospital Santa Caterina	972 18 26 00
CAP Santa Coloma de Farners	972 84 30 16
CAP Güell de Girona	972 21 07 08

ACTIVITATS EXTRAESCOLARS

Club de Bàsquet Vilobí	629 01 39 47
Futbol base (A.E.Vilobí)	972 47 43 49
Club esportiu Pas d'Funk	646 40 43 72
Mecanografia - Informàtica Mecacentre	972 30 04 82
Acadèmia d'anglès Big Ben	620 01 01 91
Aules musicals	972 21 31 62
SAM - SAT	648 00 54 59
Espai Jove	972 47 35 40
Racó de l'Artista	606 40 36 32
Catequesi	972 47 30 42
Escacs	636 79 13 62
GaudirTeatre	620 47 32 52
Impuls Acadèmia	972 47 36 52

AVARIES

Gas (Gas Mediterrà)	937 6 5 74 31
Gas (RARSA)	972 46 81 66
Enher - Fecsa - Endesa	900 77 00 77
PRODAISA	972 20 20 78
Telefònica	1004

ALTRES

Llar de Jubilats Santa Margarida	972 47 40 46
Rectoria	972 47 30 42
Consell Comarcal de la Selva	972 84 21 61
Veterinaris (equip veterinari)	972 47 30 06
Veterinaris (Xavier Gabarró)	679 49 65 43
Renovació DNI a Girona	972 24 73 64

www.citapreviadni.es

Sumari

Notícies	4
Societat	12
Promoció econòmica	14
Parlem amb	16
Festa major de Salitja	18
Festa major de Vilobí	24
Poseia nacional	30
Opinió	31
Entrevista	32
Municipi gastronòmic	35
Salut	36
Acudits	38
Biblioteca	39
Espai Jove	40
Agenda	42

TOSQUIJA

Revista trimestral de l'Ajuntament de Vilobí d'Onyar, Salitja i Sant Dalmau.

Travessia Casa de la Vila, 1

17185 Vilobí d'Onyar

Telèfon: 972 47 30 26

Fax: 972 47 40 20

ajuntament@vilobidonyar.cat

Edita: Ajuntament de Vilobí d'Onyar, Salitja i Sant Dalmau

Disseny i maquetació: Pau Rich Sanglas

Impressió: Imprempta Pagès

ISSN: 1135-1314

Dipòsit legal: GI 439/87

La revista Tosquija no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles firmats

Aquesta publicació està impresa sobre paper estucat brillant de 150g a la portada i sobre paper estucat mate de 115g a l'interior.

Tiratge: 1.400 exemplars

Amb el suport de:

Diputació de Girona

Notícies Juliol

DINAR DE GERMANOR DELS CLUBS DE PETANCA

En motiu de la cloenda de la temporada de petanca, l'associació Llar de Jubilats de Santa Margarida va participar a la sisena edició del dinar de germanor dels clubs de petanca de la comarca de La Selva, que va tenir lloc a la població d'Aiguaviva.

La trobada va aplegar als clubs locals de Sant Llop les Fonts i de la Llar de jubilats de Santa Margarida així com els respectius clubs de la resta de poblacions participants: Riudellots, Aiguaviva, Fornells, Salt i Vilablareix.

LES COLÒNIES MUSICALS ARRIBEN A VILOBÍ

Les colònies musicals, organitzades per l'Orquestra jove de La Selva, van celebrar la seva edició 2012 al municipi de Vilobí. Aquesta activitat, orientada a nois i noies de fins a 15 anys amb inquietuds musicals, va tenir lloc a la Casa

de colònies de Can Freu durant la primera setmana de juliol. En un ambient lúdic i d'oci, aquestes colònies permeten perfeccionar el nivell musical dels assistents, sigui quin sigui l'instrument que toquen.

La iniciativa, pensada per a joves amb un mínim nivell de coneixements musicals, combina el temps de lleure amb la formació continuada, i està pensada per tal que no s'abandoni la pràctica musical durant l'estiu. Es celebra cada any en una localització diferent, sempre amb el requisit que l'entorn permeti el contacte amb la natura i la organització d'activitats de lleure en un entorn segur, i enguany ha arribat a Vilobí.

L'estada va acabar el diumenge 8 amb un concert a càrrec dels nens i nenes participants on els pares i mares van poder observar els progressos que havien fet durant aquesta setmana de pràctica intensiva.

3a BICICLETADA POPULAR NOCTURNA

La tercera edició de la Bicicletada popular nocturna, organitzada en el marc del campus esportiu de Pas d'Funk amb la col·laboració de l'Ajuntament, va aplegar prop d'una setantena de ciclistes de totes les edats.

A dos quarts-de-nou de la tarda s'iniciava el recorregut d'aquesta activitat al camp de futbol de Vilobí, des d'on els assistents anirien fins al Pavelló de Sant Dalmaï passant per Salitja. Allà es van portar a terme un sèrie de jocs i activitats lúdiques, entre elles un bingo organitzat pels pre-monitors del club, i es va sopar un entrepà amb gazpatxo. Pels voltants de les onze de la nit es faria el camí de tornada fins al punt de partida, el camp de futbol, on es va donar per finalitzada l'activitat.

MULLA'T PER L'ESCLEROSI MÚLTIPLE A LA PISCINA DE SALITJA

L'associació de pares i mares de les Fonts es va adherir un any més a la campanya solidària i de conscienciació *Mulla't per l'esclerosi múltiple*, organitzada per la Federació Espanyola per la Lluita contra l'Esclerosi Múltiple (FELEM). Durant tot el dia va haver-hi una paradeta instal·lada a la piscina de Salitja, on els assistents podien col·laborar amb la causa mitjançant donatius o bé amb la compra de material promocional de la campanya.

FESTA DEL SOCI DE LA LLAR DE JUBILATS

L'associació Llar de jubilats de Santa Margarida va celebrar, durant el diumenge 12, la Festa del soci. Els actes s'iniciaven a les 12 del matí a la parròquia de Vilobí, amb l'ofici solemne i el concert a càrrec de la coral *Ressons de l'Onyar*, seguida de la benedicció i les Sardanes amb la cobla Baix Empordà. Després vindria el tradicional dinar

al pavelló poliesportiu de Vilobí i el ball amb l'orquestra El Duet de Banyoles.

L'ARTISTA LOCAL MARC PUJOL EXPOSA A GIRONA

L'exposició va tenir lloc en el marc de la mostra d'art interdisciplinari *Inund'Art*, que es va celebrar del 6 al 8 de juliol en diferents escenaris emblemàtics de la ciutat de Girona. Sota la firma artística ARC'ò, Marc Pujol va exposar tres peces de la col·lecció *Bloqueig* i dues peces inèdites de la col·lecció *Esforç* a la Casa de Cultura de Girona.

PRESENTACIÓ DE LA JNC A VILOBÍ

Una quarantena de persones van assistir a la presentació de l'associació Joventut Nacionalista de Catalunya de Vilobí d'Onyar en un acte públic que es va celebrar a la biblioteca de Can Roscada. Va participar-hi el president de la JNC de Catalunya, Gerard Figueras, així com diversos representants provincials i comarcals. L'alcaldesa

de Vilobí, Olga Guillem, va ser l'encarregada de clausurar l'acte en un parlament on va agrair la gran tasca que està desenvolupant el jovent dels tres pobles i va elogiar-los per la seva implicació vers el projecte de Convergència Democràtica de Catalunya.

DIMECRES A LA FRESCA

El pati de Can Sagrera va ser el testimoni d'una nova edició del cicle cultural *Els dimecres a la fresca*. Les actuacions programades van portar a *Els rovellats de Cartellà*, *l'Humorista Ramón* i *la Companyia Macarra* que, amb els seus respectius espectacles van animar els dimecres de juliol.

L'invitat estrella va ser Toni Albà, conegut per la seva caricaturització del Rei Joan Carles I al programa de TV3 "Polònia". Albà va presentar *Audiència i-Real*, una obra participativa en clau d'humor i sàtira que ens trasllada a una roda de premsa fictícia on el públic pot compartir les seves inquietuds amb "Sa Majestat".

Notícies Agost

FESTA MAJOR DE SALITJA

Entre el dissabte 11 i el dimecres 15, Salitja va celebrar la seva festa major. Com és costum, l'agenda anava ben plena d'activitats programades per satisfer als públics de totes les edats, que enguany es dividien en tres blocs: esports i mainada, poble i festa i tradicions i música. Entre pinxo i pinxo, vam poder gaudir d'una programació amb propostes emblemàtiques com la trobada de cotxes clàssics, el concurs de la cançó, el playback o el pinxorockibirra i d'altres que es van fent lloc com el triatló, el biciròs i les manualitats. A més, vàrem viure el retrobament del Sol i la Lluna que, després d'anys separats, van protagonitzar una dansa d'amor a la plaça de Salitja.

34É CONCURS DE LA CANÇÓ DE SALITJA

La cançó Cors de Fusta, de la formació terrassenca Sense Sal, va ser la guanyadora de la 34a edició del Concurs de la Cançó de Salitja. Els guanyadors d'aquesta edició van rebre com a premi tres dies de gravació als estudis JuglansMusic, gentilesa de la Comissió de Festes de Salitja.

El segon classificat va ser el grup de Pocker's, amb la cançó Amb tu sóc jo, que va rebre un premi en metàl·lic de 400€, gentilesa de l'Ajuntament. El tercer lloc va ser per la formació selvatana A Granel, amb la cançó Dies Foscos, que es va emportar 200€ gentilesa de Fuitex, SA. Pel que fa al premi popular, consistent en un cap de setmana per a 7 persones a la casa de turisme rural La Coma Vella, va anar

a parar a mans del grup Tona Garrot, que va interpretar la cançó Alba Sísmica.

En la present edició s'hi varen presentar un total de 17 cançons de grups provinents d'arreu de Catalunya amb propostes ben diferents que anaven des del pop als sons medievals passant pel rock més dur, el folk i la fusió d'estils. Com de costum, l'assistència de públic va ser massiva i el concurs, entre actuacions i canvis, es va allargar fins passades les 11 de la nit, moment en què el jurat va proclamar als guanyadors.

NOU MÒDUL DOBLE

Durant la segona setmana d'agost es va instal·lar un nou mòdul doble a l'Escola Josep Madrenys per al curs escolar 2012-2013. El mòdul, que es va ubicar el pati dels

LA CAMPANYA DISFRUITA-LA ARRIBA A VILOBÍ

Disfruita-la és una campanya que sorgeix de l'esforç conjunt del Dipsalut i la Unió de Pagesos de Catalunya. La iniciativa es va portar a terme en el marc del Campus Esportiu de Pas d'Funk i consisteix en promocionar el consum de fruita entre els més petits mitjançant diferents activitats que inclouen un tast de fruita i l'actuació d'un grup d'animació infantil que els explica les qualitats i els beneficis que aporta aquest aliment en la seva dieta. Vilobí va ser el primer dels 10 tastos de fruita programats arreu de les comarques gironines, en els que varen participar prop de 1350 infants.

CONFERÈNCIA DE LLUÍS SALA A CAN ROSCADA

Lluís Sala, director de l'aeroport Girona Costa Brava, va oferir una conferència als baixos de Can Roscada el passat 19 de Juliol a les vuit del vespre. La xerrada, organitzada

des de l'Associació de Joves Empresarials i Emprenedors de Vilobí, va servir per fer un breu repàs a la història de l'aeroport i conèixer de primera mà la situació actual i el projecte de futur d'aquesta infraestructura, que passa per oferir un servei complementari i alhora diferenciat de la resta d'aeroports catalans i atreure així noves companyies a Girona.

Segons Sala, l'excel·lent línia de comunicacions que passen pel municipi, l'interès que desperta Girona entre la comunitat jueva, l'inqüestionable atractiu de la Costa Brava i la diferència de preu amb d'altres aeroports són alguns dels punts forts que fan de Girona-Costa Brava un aeroport atractiu per mercats com el del nord-est d'Europa.

APLEC DE SANTA MARGARIDA

Durant el divendres 20, l'ermita de Santa Margarida es va convertir en el punt de trobada dels veïns del municipi.

És una de les festes més antigues de la població i congrega també veïns de les rodalies. A banda dels actes tradicionals de la trobada, com l'ofici solemne, la xocolatada, la funció religiosa i el sorteig de coques, durant l'audició de sardanes de la tarda es va interpretar la sardana per la independència, una forma de protesta cap a la gestió del govern espanyol.

ADHESIÓ A L'ADF

Després de mesos de reunions i converses de l'equip de govern i diversos propietaris forestals del municipi amb l'Agrupació de Defensa Forestal, Vilobí d'Onyar es va adherir oficialment a l'ADF Forners-Sils-Argimont.

Inicialment, el cos comptaria amb vuit components del municipi que, després de formar-se amb els bombers, estaria a punt per a fer front i donar suport en les possibles situacions de risc, com ara els incendis.

Notícies Setembre

APLEC DE LES FONTS

Un any més, l'Aplec de les Fonts de Salitja es va convertir en una cita obligada per als veïns del municipi i de les rodalies. Els actes es van iniciar de bon matí amb una sessió de petanca al paratge de les Fonts seguida de la tradicional missa solemne, enguany amb l'acompanyament del grup Bímec.

Després vindria l'acte central de l'aplec, el dinar popular, que va tenir una assistència massiva. A la tarda es va fer el rès del Sant Rosari a l'Ermita, una audició de sardanes amb la Principal de Banyoles i, com a punt i final a la festa, el grup Arjau va interpretar havaneres.

FESTA MAJOR DE VILOBÍ

Del 7 al 10 de setembre Vilobí va celebrar la seva festa major. El Club d'Escacs de Vilobí i la comissió de Festes de Sant Galderic varen ser els encarregats del pregó, que es va traslladar a la casa del mestre.

La Festa va comptar amb activitats de tota classe i, tot i que la pluja amenaçava, gairabé totes es varen poder dur a terme. Va haver-hi espectacles, concerts, excursions i tot un seguit d'activitats relacionades amb el món de la cultura, l'art, l'esport i la tradició.

A més, els gegants del poble varen sorprendre a tothom amb l'anunci de la seva futura paternitat.

ESTRENA DEL DOCUMENTAL DONA, POBLE, MEMÒRIA

El vespre del dilluns 10 el teatre de Can Sagrera va acollir la projecció del documental Dona, Poble, Memòria. Es tracta d'un projecte impulsat el 2009 per l'associació Dones del Bagastrà que te com a objectiu fer un recull de la història del municipi i la situació de la dona durant la post-guerra basant-se en els seus testimonis. Les seves protagonistes són dones nascudes al municipi de més de 65 anys que ens expliquen, en primera persona, les vivències de la seva infància.

El video va tenir una gran rebuda i a l'estrena van acudir-hi gran part de les entrevistades, així com autoritats de diferents associacions en pro de la igualtat de gènere i els drets de les dones.

petits, serveix per atendre les necessitats educatives del centre. Des de la regidoria d'Educació es va treballar durant mesos per tal d'aconseguir l'autorització del Departament d'Educació per a la instal·lació d'aquesta infraestructura. A finals del mes de juny, l'Ajuntament va rebre el vist i plau per a la incorporació d'aquest doble mòdul a l'Escola Josep Madrenys i durant l'agost van dur-se a terme les obres d'instal·lació.

JAZZFARM

La nova comissió de festes de Sant Dalmai, l'associació cultural els Llobatons III, ens portaven aquesta nova proposta per al darrer cap de setmana d'agost. Es tractava d'una original combinació de Jazz, copes i entrepanes pensada per despedir-

nos de l'estiu sopant a la plaça del Carrer d'en Teixidor. El grup convidat per l'ocasió van ser els Behen4 i van col·laborar-hi el celler raïmada i el supermercat Vistaprima. Per desgràcia, el fred va ser més intens del desitjable, pel que l'afluència de públic se'n va veure ressentida.

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE DE LA FESTA

Prop d'un centenar de persones varen assistir a la presentació del Llibre de la Festa i la programació dels actes que es va fer a la sala Can Roscada de Vilobí d'Onyar el divendres 31 d'agost en un acte obert a tothom. Aquest recull d'històries, que any rere any han permès la descoberta de documents antics que fan referència al nostre municipi, arribava a la seva desena edi-

ció totalment consolidat i essent un referent entre els pobles de l'entorn.

La presentació del nou exemplar va anar a càrrec del reconegut periodista Josep Maria Pascual que, una vegada més, va ser l'encarregat de coordinar tot el contingut de la present edició. A banda dels regidors de l'equip de govern i diversos representants del món local i comarcal l'acte va comptar amb un convidat d'excepció, el director de l'arxiu comarcal de la Selva Joaquim Carreras.

ENTREN EN FUNCIONAMENT ELS QUATRE SEMÀFORS DE SANT DALMAI

El dilluns 10 varen entrar en funcionament els quatre semàfors de la població de Sant Dalmai, que redueixen la velocitat dels vehicles al seu pas per aquesta població.

Després de gairebé quatre anys de reivindicar-ne la seva necessitat, la Generalitat de Catalunya va donar resposta a una petició llargament reivindicada tant per l'equip de govern com per la població. L'obra civil, assumida íntegrament pel consistori vilobinenc, va tenir un cost de 15.000€.

DIADA NACIONAL

Els actes en commemoració de la Diada Nacional de Catalunya es varen traslladar als Delmes de Salitja. Com ja és tradició al municipi, l'alcaldesa va fer un parlament institucional i membres de les diferents associacions del poble varen llegir els seus escrits, alguns de tot més poètic i d'altres de caire reivindicatiu.

Després dels parlaments, mentre el regidor de governació hissava

la bandera catalana, els assistents varen cantar Els segadors acompanyats per la cobla Santa Maria de Blanes. Per acabar, va haver-hi un refrigeri per tothom.

Durant tot l'acte es respirava un sentiment més patriòtic que mai. I és que aquesta Diada no era una diada qualsevol: poques hores després, dos autobusos farien camí per sumar-se a la manifestació convocada per l'ANC a Barcelona en pro del dret a decidir i d'un estat propi. La més massiva que mai s'ha viscut a Catalunya.

VI EDICIÓ DEL TORNEIG POBLE DE VILOBÍ

Foment Martinenc va trencar tots els pronòstics al imposar-se al Montcada en la fase final de la sisena edició del torneig d'escacs per equips Poble de Vilobí, celebrat el dissabte 15 al Pavelló de Vilobí. Amb aquesta victòria, el Foment es va convertir en el primer equip en guanyar el torneig en més d'una ocasió.

El torneig d'escacs Poble de Vilobí és una iniciativa del Club d'Escacs Vilobí que va començar l'any 2006 i, després de sis edicions, s'ha con-

vertit en tot un referent de les comarques gironines. Tan és així que, sense ser una prova puntuable a nivell oficial, en aquesta edició varen acudir a la cita un total de divuit equips, molts d'ells d'un nivell remarcable i va reunir a 11 titulatats internacionals, entre els quals hi havia dos Grans Mestres.

TERCERA EDICIÓ DEL FAST-CROS

Els pilots del Moto Club Vilobí d'Onyar, organitzador de l'esdeveniment, van fer una gran actuació en la tercera edició d'aquesta competició, celebrada el diumenge 16 a la zona del polígon industrial l'Empalme. Gervasio Cañas va fer un primer lloc en 85cc i Albert Risenc un tercer en Master. En la categoria d'Elit, el domini va ser gairebé total, amb Josep Ralló, Oriol Viñas i Isaac Pons en primera, segona i quarta posició respectivament.

ELS PAGESOS DE VILOBÍ ES CONVERTEIXEN EN ACTORS PER PROMOCIONAR LA I EDICIÓ DE LA FIRA DE LA LLET

Els pagesos del municipi de Vilobí d'Onyar es van convertir en els actors principals del vídeo " Això és la

llet", editat amb motiu de la primera edició de la Fira de la Llet.

El vídeo inclou un total de 12 capítols de 150 segons cadascun i, per a la seva escena final, es va fer servir la Plaça Nova com a decorat.

La Fira es celebrarà els dies 20 i 21 d'octubre i comptarà amb concursos, exhibicions, caminades, exposicions, xerrades, projeccions, cultura, tradició, informació, conferències, artesanía, demostracions i tot un seguit d'activitats relacionades amb el món lleter.

JORNADES EUROPEES DEL PATRIMONI A CATALUNYA 2012

En el marc de les JEPC 2012, el dissabte 29 es va celebrar una matinal al castell i al nucli antic del municipi. Els assistents varen tenir la oportunitat de visitar la fortificació sota el guiatge del seu propietari, Joaquim Vivas Solà, així com l'església parroquial amb les explicacions de Lluís Ball-Llosera i Pitu Borrell. Per finalitzar la ruta cultural, Xavier Gabarró va fer una xerrada a Can Roscada sobre la ceràmica antiga que s'hi conserva.

SETMANA DE LA MOBILITAT

Del 22 al 29 de setembre, el municipi de Vilobí d'Onyar es va adherir, un any més, a la setmana de la Mobilitat Sostenible i Segura. En el transcurs d'aquesta setmana es varen portar a terme xerrades instructives i activitats amb l'objectiu de conscienciar a grans i a petits de la importància de la mobilitat sostenible i segura.

Breus

Impuls Acadèmia es trasllada a un nou local, al Carrer Madrenys número 11 i amplia la seva oferta amb idiomes (anglès, francès, grec, llatí i català) i preparació d'oposicions.

Del 29 d'octubre al 8 de novembre, l'artista local Marc Pujol exposarà, a la sala Art & Co de Girona (C/ Anselm Clavé nº 32 3ª), les noves escultures de gran format de la col·lecció ESFORÇ.

Des del passat mes de juny, El Cafè de Salitja (Ctra. GI-534, km 3,5, Salitja) ha passat a anomenar-se Les Bòries Restaurant i ofereix cuina de temporada amb productes de proximitat.

Societat

Associació de Joves Empresaris i Emprenedors de Vilobí

Text i fotografies: AJEEV

Aquestes eines de relació amb els clients i altres agents socials s'han convertit en una font d'ingressos per a uns i de problemes per a altres. Hem d'aprendre a fer-les anar amb èxit, i per això volem formar-nos en aquest àmbit. El curs estarà obert a tothom del municipi que hi vulgui participar.

Altres ofertes formatives que volem potenciar estan relacionades amb la protecció de dades i la prevenció de riscos laborals tot aprofitant una col·laboració amb el Consell Comarcal. Aquest octubre hem d'acabar de concretar tot això, de manera que si us interessa alguna de les nostres propostes, us anirem informant a través del nostre web (www.ajeev.com), Facebook i Twitter.

Després de la parada que en moltes empreses significa l'estiu, l'AJEEV ha tornat a l'activitat plantejant unes quantes activitats obertes a socis i no socis.

Per començar, abans de l'estiu varem fer la primera trobada amb un empresari local. L'èxit de la xerrada d'en Toni Noguera ens va confirmar que apostar per conèixer millor les empreses i els empresaris del nostre entorn més immediat és

una bona idea. Per aquest proper trimestre, per tant, volem convidar a algun empresari del nostre municipi a fer una xerrada i explicar-nos la seva activitat, com la duu a terme, etc. Ja us anirem informant d'aquesta trobada.

Per altra banda, l'activitat de tardor a nivell de cursos es presenta també molt intensa. Volem tirar endavant un curs per aprendre a gestionar eficaçment les xarxes socials.

Presentació del F.C. Vilobí

Text i fotografies: F.C. Vilobí

Durant la festa major, el passat dia vuit de setembre, el F.C. VILOBÍ es va presentar al poble. Va ser un dia molt especial on tots, petits, grans, afició i famílies, varen gaudir al màxim. El moment més emotiu va ser quan el primer equip, que juga a Tercera Catalana, va fer el passadís als més petits. Quines cares de felicitat. Aquest any el club ha apostat per tenir un futbol base de nens del

poble. Així, més de 20 nens a partir de 4 anys inicien una nova etapa en aquest club.

Alguns dels moments de la presentació varen quedar recollits en el vídeo que s'ha fet de l'acte i està en el blog del futbol base (<http://fcvilobibase.blogspot.com.es>).

D'altra banda, en agraïment a l'esforç que ha fet l'Ajuntament amb l'adequació, modernització i ampliació de les instal·lacions esportives, els més petits, durant la mitja part del primer equip, varen oferir un motiu floral al consistori. Tot plegat va ser una festa. UN, DOS, TRES ... VILOBÍ!

En Roger

Text i fotografies: Antonia Bueno

En Roger Oriol i Duc és un nen de molt curta edat, tan sols té 11 anys, que viu a Girona i que comença a tenir un currículum bastant important en el món de la música. Per qui no conegui en Roger, és el nét d'en Toni Duch i de la Maria Garzón, de ca l'Espardenyer. En Roger és un vailet que, ja de petit, va demostrar tenir molt bona oïda, de manera que els seus pares, sense pensar-s'ho gaire, el varen portar al conservatori on va aprendre a tocar

el piano i, a casa seva, a cantar (diu la seva àvia que és soprano). Després li varen comprar un violí que toca amb tanta habilitat i destresa que posa el pèls de punta! El professor de música del conservatori de Girona va veure que en Roger tenia molt interès per la música i li varen proposar seguir els seus estudis i perfeccionar-se el monestir de Montserrat, on aquest any i els anys vinents cursarà estudis de música.

Ha cantat a Tarragona, Lleida, Vic, Pineda de Mar, Montpeller (França), Terrades, la Sagrada Família i fins i tot ha gravat un disc i un vídeo clip amb Sergio Dalma per la Marató de TV3. I a més, ben aviat anirà a Polònia.

En Roger té tant interès per aprendre música que fins i tot el seus

companys el varen votar (democràticament) i com a 'Bisbetó' del Monestir de Montserrat, que és una tradició d'origen medieval en què es vesteix un prelat en record del bisbe Nicolau. Gràcies a això, en Roger va poder gaudir d'alguns privilegis, com per exemple va poder triar el menú del dia amb els seus companys d'escolania i que va compartir amb l'abat de Girona Josep Maria Soler. Finalment, També varen cantar el Salve Regina a la basílica de Montserrat.

Podria estar equivocada, però la meua impressió personal és que aquest jove talent podria donar molt de què parlar en el complicat món de la música, on pel que sembla ja comença a forjar-se un nom. Esperarem amb il·lusió com avança la seva carrera.

Vilobí per la independència

Text i fotografies: Vilobí per la independència

La secció local de Vilobí de l'Assemblea Nacional Catalana, Vilobí per la Independència, està molt orgullosa del seguiment que va tenir la manifestació del passat 11 de setembre.

A nivell nacional va ser un èxit innegable, les conseqüències de la qual encara avui s'estan donant. Per altra banda, a nivell local, el seguiment i resposta dels habitants

del nostre municipi va ser exemplar: més de 300 veïns van anar a la manifestació, comptant els que van poder anar-hi utilitzant els autobusos llogats per l'Ajuntament i els que van utilitzar sistemes alternatius (autobusos d'altres municipis o vehicles particulars). També ens consta que molta gent es va quedar a casa però que el seu cor i el seu ànim estava amb nosaltres a la manifestació.

Per tant, en nom de la secció local de l'ANC, us volem agrair a tots la participació i us animem a continuar treballant i donant suport a la causa de la llibertat del nostre país. L'ANC és una entitat civil, no política, transversal i que té com a únic

objectiu aconseguir la independència de Catalunya. Us convidem a tots a aportar el vostre granet de sorra. Ens podreu contactar a través dels sistemes que detallem a sota. També qualsevol membre del grup us informará sobre com participar i formar part d'aquest moviment i d'aquest moment històric!

Correu electrònic:
vilobionyar@assemblea.cat
Web:
www.vilobidonyar.cat/vilobixlaindependencia

Facebook:
www.facebook.com/VilobixLaindependencia

Promoció econòmica

Rafart Molins, S.L Corredoria d'assegurances

Què és?

La història de l'actual corredoria es remunta a fa més de 40 anys, quan Loures Molins Sala va fundar el negoci. L'any 2001, passaria a convertir-se en la societat Rafart Molins, SL i especialitzar-se en assegurances, amb seu a Cornellà del Terri i a Vilobí d'Onyar.

Qui són?

A Rafart-Molins, SL hi treballen l'Alba Capellà, la Conchita Garulera, en Martí Rafart i el seu fill, en Marc Rafart, tots ells amb una dilatada experiència en el món de les assegurances.

Què fan?

Es dediquen principalment al negoci de les assegurances, ja sigui de d'immobles, vehicles o personals: executen els tràmits, fan el peritatge, recullen les dades i comparen entre les diferents asseguradores amb qui treballen per trobar la millor relació qualitat-preu. Estan orientats a donar un servei al poble així que també fan les funcions de gestoria, tot i que no és el seu negoci principal.

On els podem tobar?

Adreça: Plaça Nova, 1
17185 Vilobí d'Onyar
Telèfon: 972473327
Mail: assegurances@rafartmolins.com

Coaliment Supermercat

Què és?

Supermercat fundat al 1989 amb servei de xarcuteria i panaderia.

Qui és?

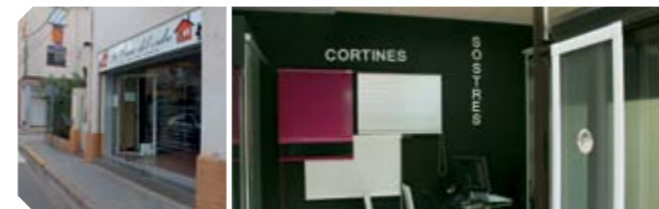
La propietària i fundadora del supermercat és la Lourdes Palou. Havia treballat sempre de cara al públic i va veure la oportunitat d'obrir el seu propi negoci en aquest local, propietat de la seva família. Ara ella és la cara més visible del negoci, que porta amb l'ajuda puntual dels seus fills.

Què fan?

Al Coaliment podeu trobar tot tipus d'articles de consum, ja siguin comestibles i conserves, productes de neteja i de la llar o destil·lats.

On els podem trobar?

Adreça: Bernat Boades, 14
17185 Vilobí d'Onyar
Telf: 972473562

La Casa del vidre Vidre i alumini per la casa

Què és?

La Casa del Vidre és una empresa dedicada a la venda, manipulació, tall, ensamblatge i instal·lació de vidre i alumini per la fabricació de finestres, mampares de dutxa, cortines guiades, tendals, etc.

Qui són?

El seu fundador, Pablo Fernández Muñoz, va cursar estudis de Ciències Empresarials i treballa en aquest camp desde els 17 anys. L'acompanyen en Toni Barquín, en David Cara, en David Fernández i la Fanny Exposito.

Què fan?

Assessoren al client perquè aconsegueixi el màxim d'avantatges tant estètiques com pràctiques al comprar, ja sigui una mampara, una balconera, un tancament de jardí, o qualsevol element relacionat en el món de l'alumini, el vidre i la protecció solar.

On els podem tobar?

Adreça: Madrenys, 16
17185 Vilobí d'Onyar
Adreça electrònica: info@casadelvidre.com

Marta Perruqueria

Què és?

Amb 22 anys d'existència, la Perruqueria Marta és una de més antigues del municipi. Ofereix tractaments per al cuidat i la bellesa del cabell tant per a home com per a dona i te la concessió de les marques L'Oréal i Kerastase.

Qui és?

Des dels seus inicis, treballen a la perruqueria l'Anna i la Marta Masmiquel i l'Elisabet Pèlach. La Marta, sempre havia volgut ser perruquera. La seva idea inicial era establir-se a Vilobí però, per falta de local i algunes desavinences, va acabar llogant l'actual local a Sant Dalmai. Una decisió de la qual està molt contenta ja que l'esforç i les ganes de fer les coses bé s'han acabat imposant.

Què fan?

Sempre intenten estar a la última pel que fa a tendències de perruqueria, degut en part a l'exigència de la clientela. Per això no paren de fer cursos de formació arreu del país i formen part de la junta directiva del gremi de perruquers de Girona. El seu objectiu és fer sentir la gent com a casa, i és evident que se'n surten. Ara esperen amb il·lusió poder celebrar els 25 anys del negoci juntes i amb una gran festa.

On els podem trobar?

Adreça: Plaça Països Catalans, 18
17183 Sant Dalmai
Telf: 972474067
Adreça electrònica: jbatlle33@hotmail.com

Fundació Orquestra Jove de la Selva

La fundació Orquestra Jove de la Selva és una Fundació independent amb un clar suport de les institucions i de l'estrat musical i pedagògic de la comarca de la Selva, com són el Consell Comarcal, els ajuntaments de La Selva i les diferents escoles de música de la comarca. S'hi accedeix mitjançant una prova avaluada per les escoles i supervisada pel professorat i la direcció de l'orquestra i ofereix una formació orquestral integral als joves estudiants, que, pel seu nivell, encara no tenen cabuda en les orquestres professionals. El passat juliol varen celebrar l'edició 2012 de les colònies musicals a la Can Freu, al municipi de Vilobí d'Onyar.

Qui sou?

Som un grup de professionals del món de la música i de l'àmbit de lleure interessats en promoure el desenvolupament musical dels infants en època de vacances d'estiu. Els infants i joves participants a les colònies musicals practiquen i estudien música durant l'hivern a diferents escoles de música del territori, i a l'estiu que les escoles estan tancades, aquestes colònies representen un motor per a seguir estudiant des d'una dimensió més relaxada.

Per què va decidir fer les colònies?

Durant l'estiu se sol deixar de banda la formació musical i això comporta una pèrdua no només de coneixements, sinó de motivació per a l'estudi de l'instrument. El fet de posar en comú la vivència de molts infants i joves que fan un esforç d'estudi en l'àmbit musical és interessant per tal que ells mateixos s'adonin que en el territori hi ha infants i joves com ells que també fan aquest esforç. Si a aquesta premisa li afegim que els espais d'educació en el lleure són clarament motivadors i s'esforcen per valorar les diverses capacitats de les persones en un ambient de joc, de convivència i de relació, veurem que la iniciativa de fer aquestes colònies és una bona opció per aquests joves músics.

Quants anys fa que les feu?

Aquesta iniciativa ja s'havia realitzat anteriorment, fa uns 13 anys, però va

estar aturada durant un temps. Ara fa tot just un parell anys que vam decidir re-empendre-la estimats per aquesta filosofia de l'aprenentatge contínua des de contextos menys formals, que suposen un estímul per continuar tocant i estudiant música.

Quin tipus de música s'hi aprèn?

S'ofereixen peces molt diverses, que s'intenten adaptar als gustos dels participants. Sobretot, però, es proposen peces de música clàssica i popular que es treballen a través de diferents activitats com ara cambra, orquestra, coral, percussió, etc. La varietat d'activitats que s'ofereix ajuda a que els participants tinguin una vivència molt rica de l'àmbit musical.

Com ensenyau?

Ajuntem els nois i noies per afinitat i pel seu nivell musical. Així formem petits grups on els músics tenen nivells similars i poden tirar endavant les peces proposades. El fet de tocar en grup, és un treball de disciplina important, de respecte per als altres companys, d'assumpció de responsabilitats d'un mateix, de compromís amb el propi estudi. Això genera oportunitats d'aprenentatge molt importants, no només en la pròpia disciplina musical sinó en aspectes fonamentals per al desenvolupament dels infants i joves.

Quantes hores de música practiquen al dia els nois i noies?

De 3 a 4 hores

I la resta del temps?

Fem jocs, caminades, tallers, compartim moments per organitzar-nos i fer funcionar el dia a dia... En aquestes colònies, des de la vessant del lleure, es prioritza el fet relacional, és a dir, que totes i cadascuna de les persones que en formen part puguin aportar les seves habilitats i capacitats per enriquir el grup. Aquesta és la clau del bon lleure educatiu, i reclama un esforç intencionat per part dels professionals que porten a terme l'activitat. Cada any busquem un lema per a les colònies, ienguany era música i cuina, així a part de fer peces relacionades amb la cuina, hem pogut gaudir de fer pa, pizzas, galetes...

Per què Vilobí?

Cada any fem les colònies en un lloc diferent. A més, sempre busquem localitzacions que ens donin possibilitats de fer activitats de lleure que comportin contacte amb la natura, en espais oberts i distesos. En aquest sentit Vilobí encaixava a la perfecció, per la seva proximitat amb La Crosa i els seus diferents paratges naturals.

A qui recomaneu aquesta activitat?

A tots els nois i noies a qui els agradi la música i tinguin una base musical mínima d'un a dos anys.

Més informació:

<http://www.selva.cat/orquestra/>

Els Llobatons 3

En Josep Argelers, la Vanesa Díaz i l'Albert Vilà (Tico Rovira) són, des del passat mes de Juny, Els Llobatons 3. És la tercera generació que s'encarrega de l'organització d'esdeveniments al poble de Sant Dalmai sota aquest nom i, aprofitant les pàgines d'aquesta revista, han volgut fer una crida als habitants del municipi per tal que s'hi apuntin i ajudin a seguir fent, de Sant Dalmai, un poble amb activitats per a tothom.

"Estem disposats a sacrificar-nos el que faci falta per tirar la Festa Major endavant, però ens falten mans"

Perquè us dieu els Llobatons 3?

Perquè és la tercera generació de Llobatons. Estem tenint algun problema amb el registre del nom per la semblança amb el nom de l'antiga comissió, així que estem pensant de dir-nos "Associació Els Llobatons i les Daines"

Havíeu organitzat algun acte o esdeveniment abans?

Excepte la Vanessa, tots dos havíem estat en comissions de festes.

Com va decidir formar aquesta comissió?

Quan l'antiga comissió va decidir plegar va convocar una sèrie de reunions per buscar un relleu. Nosaltres (Vanesa i Josep) volíem cuidar-nos-en i a en Tico li semblava bé seguir formant-ne part. Tots tenim mainada i no volem que es perdi la Festa Major de Sant Dalmai. Després de diverses xerrades, vam quedar només nosaltres tres.

Qui pot apuntar-s'hi?

Estem oberts a qualsevol tipus de col·laboració, ja sigui per a un acte puntual, a nivell logístic o com a

membre de ple dret. L'ideal seria l'últim cas però entenem que un compromís total pot fer respecte. Entre tres és impossible cuidar-nos d'una festa major. S'han de fer un munt de gestions, trucades i visites personals, per no parlar de portar una barra. Podem i estem disposats a sacrificar-nos el que faci falta per tirar-ho endavant però ens falten mans. Ara per ara, és senzillament inviable.

Els voluntaris han de ser Santdalmaiencs?

No fa falta. Qualsevol col·laboració del poble que sigui serà benvinguda.

Quan neix una nova comissió de festes, quin és el primer pas?

Vam fer el traspàs i l'antiga comissió ens va ajudar molt. Ens han passat els contactes, telèfons i models administratius necessaris. Mentrestant nosaltres estàvem organitzant el Sant Joan, i ens va anar molt bé tenir-los a ells per preguntar-los com funcionava això o allò.

Quins projectes teniu?

El primer repte serà trobar gent per

mantenir les festes que ja tenim instal·lades al poble, però d'idees no ens en falten. Ens agradaria poder fer propostes noves per donar a conèixer el poble i recuperar-ne d'altres que s'han anat perdent com la castanyada. El nostre somni seria poder fer una activitat diferent cada mes de l'any, des de propostes de caire cultural fins al musical i l'esportiu. D'empenta no ens en falta, però per això necessitem créixer.

Voleu fer molts canvis a l'estructura de la Festa Major?

La festa te una bona base i ens agrada com és. De moment ens limitarem a seguir la pauta marcada i, si més endavant podem anar afegint-hi cosetes, ho farem. De totes maneres no hem d'oblidar que la crisi limita molt. Les subvencions s'han reduït i cada com és més difícil jugar-te-la quan organitzes actes. Ja no penses tant en gran.

Els vostres antecessors van estar-hi prop de nou anys, voleu igualar aquesta xifra?

Si la gent no respon a la nostra crida, ho veiem força complicat.

BICI-CROSS SALITJA 2.012		
<u>CATEGORIA 3</u> 4,5,6,7 anys		
1er	68	Robert Canals
2on	88	Gabriel Gavellà
3er	71	Juan Fargas
<u>CATEGORIA 2</u> 8,9,10 anys		
1er	61	Jordi Camps
2on	70	Ed. Bufell
3er	62	Oriol Gualons
<u>CATEGORIA 1</u> 11,12,13,14 anys		
1er	67	David Planas
2on	58	Juan Ferrer
3er	97	Germán Enlós

Festa major de Salitja

La Festa Major de Salitja va donar el tret de sortida el dissabte 11 d'agost amb una jornada dedicada a l'esport i la mainada, en la que també es va celebrar la tradicional trobada de cotxes clàssics.

Des de primera hora del matí, prop d'un centenar de vehicles es varen anar congregant a la plaça de Salitja, on estarien exposats al públic durant prop de dues hores. Els seus propietaris els custodiaven orgullosos i en comentaven els detalls i la procedència amb els

curiosos i aficionats al motor. Podien participar-hi tots aquells automòbils amb més de vint anys d'antiguitat i n'hi havia de restaurats fidelment i de modificats per augmentar-ne les prestacions.

Per als no iniciats en el món dels cotxes clàssics, tots semblaven tenir el seu encant. Els entesos ens comentaven, però, que n'hi havia alguns amb més valor històric que d'altres. El més destacable era un FIAT Ballilla que, per el seu excel·lent estat de conservació, es

mereixia una menció especial. Després de l'exposició, els cotxes van fer una ruta de 35 quilòmetres amb el roadbook (full de ruta) facilitat per l'organització. Mentre els donava la sortida, en Lluís Ball-Llossera, impulsor d'aquesta activitat, comentava amb els conductors els detalls de cada cotxe.

Paral·lelament, es va celebrar el bicigròs a les Fonts de Salitja, on varen participar més de noranta nens i nenes agrupats en les diferents categories de la

competició. **Els resultats els podeu veure a la pissarra de la fotografia** tot i que, segurament, en aquest cas el més important era compartir un matí amb la mainada i motivar-los a fer esport. Més d'un nen (i d'un pare) va haver d'afanyar-se a anar de Les Fonts a la piscina de Salitja per no perdre's els jocs i el taller de manualitats del Racó de l'Artista, que començaven poc després.

A la tarda, els actes varen continuar amb el Triatló Sprint, en què els valents participants varen demostrar la seva fortalesa física amb un combinat de piscina, running i bicicleta per les rodalies de la població.

La resta de la tarda la va ocupar el Play-back, on 15 grups van demostrar la seva habilitat i el seu sentit de l'humor dalt d'un escenari davant d'un auditori ple de gom a gom. Degut a algun que altre contratemps, el play-back es va allargar fins les nou del vespre, quan va començar el festeig del Sol i la Lluna.

Els gegants ens van sorprendre a tots. Després d'anys separats, el Sol i la Lluna van protagonitzar un

retrobrament amb dansa inclosa a la plaça de Salitja. Per celebrar i compartir la seva felicitat amb tots els presents, els astres van encapçalar un cercavila pel poble, acompanyats de la nova colla gegantera.

Per acabar aquest intens dia, es va organitzar una sessió de cinema a la fresca i, a partir de les dotze, es va celebrar el concert amb les formacions PorHoySi!! i The Blackiss.

Les activitats continuarien el dilluns 13 amb una sessió de petanca local i el dimarts 14 amb la celebració del tradicional sopar popular, acompanyat amb l'actuació dels Aaron's.

A la una de la matinada s'iniciava el 22è Pinxoroc-kibirra. Els grups convidats d'aquesta edició varen ser els gironins Nadies, amb una proposta que fusiona la rumba, el rock i el flamenco, i Deskarats, que van oferir una sessió d'Ska en estat pur.

El dimecres 15 va estar dedicat a la tradició, amb l'ofici solemne, i a la música, amb una audició de Sardanes a càrrec de la cobla Santa Maria de Blanes. A la tarda se celebra la 34a edició del Concurs de la Cançó de Salitja, organitzat per la comissió de festes i amb la col·laboració de Fruitex, l'Ajuntament i l'agropequària Mas Bes. Prop de quatre hores d'actuacions i música en viu.

S'hi varen presentar 17 cançons de grups provinents d'arreu de Catalunya amb propostes ben diferents que anaven des del pop als sons medievals passant pel rock més dur, el folk i la fusió d'estils. El veredict del jurat es va fer esperar fins passades les 11 de la nit, quan es varen proclamar els guanyadors.

	GRUP	CANÇÓ
1er Classificat	Sense Sal	Cors de Fusta
2on Classificat	Pocker's	Amb tu sóc jo
3er Classificat	A Granel	Dies Fosc
Premi popular	Tona Gafarot	Alba Sísmica

Deflux amb "Nena, et vull emportar al bosc"

Iaraquè? amb "La Tempesta"

Sense Sal, 1er Classificat del Concurs de la Cançó de Salitja 2012 amb la cançó Cors de fusta

Jurat del Concurs de la Cançó de Salitja 2012

Red Souls, guanyadors del 2011, repetint al concurs

Pocker's, 2on Classificat del Concurs de la Cançó de Salitja 2012 amb la cançó Amb tu sóc jo

Gerard Sesé, interpretant "Marxem a Mart"

A Granel, 3er Classificat del Concurs de la Cançó de Salitja 2012 amb la cançó Dies foscos

Malva de Runa, amb "Enterrau nostros morts"

Tona Gafaró, Premi popular del Concurs de la Cançó de Salitja 2012 amb la cançó 'Alba sísmica'

Festa major de Vilobí

Abans de començar a narrar els actes que varen tenir lloc durant la festa major volem donar les gràcies a totes les persones que han contribuït a fer que tinguem, un any més, una gran festa major. A en Pere Boadas Carreras, autor del cartell i a en Pitu Borrell, que aquests dies ha anat de bòlit. A les associacions i comerços del poble que, amb el seu suport econòmic i logístic ho han fet possible. I als habitants del municipi, per assistir als actes programats.

La festa major de Vilobí donava tret de sortida oficial el divendres 7 amb un pregó que enguany va patir alguns canvis. En primer lloc perquè es va traslladar a la Casa del Mestre, que estava d'estrena després de la seva restauració. En segon lloc perquè els pregoners eren la Comissió de la Festa de Sant Galderic i Club d'Escacs Vilobí, en homenatge als seus respectius vint-i-cinc anys d'història. Els escacs van fer-nos un repàs a la seva història, des dels inicis fins al moment actual; la Comissió de Sant Galderic va parlar-

nos del sant patró dels pagesos, les seves gestes i el moment actual de la pagesia al municipi. En ambdós casos, els discursos eren acompanyats amb projeccions de fotografies.

Després del pregó, el teatre de Can Sagrera es va omplir de gom a gom per acollir la comèdia Això no és Vida, de la companyia Dilluns a les nou. Una adaptació de l'obra Original de T de Teatre que fa una mirada irònica i divertida sobre algunes de les patologies

més comunes de la vida moderna i que va tenir una molt bona acollida.

A partir de les dotze començava la Nit Jove, amb la Festa Flaixback i els Catarres. Aquesta formació de la Catalunya central repetia cartell a Vilobí en compensació a la retirada d'última hora de l'any passat degut a problemes d'afonia del cantant. Tot i que van oferir una gran actuació, el pavelló no es va emplenar tant com es preveia.

El dissabte començava amb un bon munt de mainada coberta d'escuma a la plaça del Pla i uns dibuixos de guix al terra de la plaça Nova que varen generar molts comentaris. Havent dinat, el camp de futbol acollia la presentació dels equips del F.C. Vilobí, seguit d'un partit contra l'Hostoles que va acabar 2-1 a favor dels locals. Durant la mitja part, es va homenatjar l'Ajuntament per les millores efectuades al camp.

Els representants del consistori van haver d'afanyar-se a creuar el carrer, doncs havien d'inaugurar oficialment les noves pistes de petanca annexes al Parc Urbà de Salut de Cal Ferrer Pagès. Els membres del Club de petanca Santa Margarida els varen rebre amb

un pica-pica i varen celebrar el campionat de Festa Major en commemoració a aquest esdeveniment.

L'agenda seguia marcant el ritme i és que, simultàniament, **s'inauguraven dues exposicions a Can Roscada**. El primer que veiem a l'entrada era l'espai reservat a la mostra d'escultures de fusta d'en Joan González. Aquest fuster va començar a fabricar les peces com a passatemps però hi va anar agafant afició fins a convertir-se gairebé en una obsessió. Cada peça li porta no menys de 5 hores de feina i tot surt del seu cap i es converteix directament en fusta, sense passar per un esbós o un dibuix previ. Per a cada projecte que acaba, ja en te un o dos més en ment.

A la sala interior, en Fermí Duran va fer una exposició amb un títol que no deixava gaire lloc a interpretacions: *Objectes curiosos recollits al llarg de 30 anys amb la feina de paleta*. Una mescla heterogènia de tecnologia, art i cultura on hom podia trobar peces singulars d'èpoques llunyanes i no tant llunyanes. Xocaven especialment una cafetera de mecanisme críptic i estranya bellesa i un tros del campanar de Vilobí, recollit durant la seva restauració.

Després de l'actuació del grup Macedònia, els gegants ens tornaven a sorprendre. Sembla que des del seu retrobament a Salitja varen estar fent més coses a part de ballar, i la plaça Nova de Vilobí va ser

l'escenari d'una confessió: el Sol i la Lluna esperen un nadó. Per votació popular, es va decidir que el nouvingut sigui una estrella (l'altre opció era un meteorit) però, de moment, no en sabem més detalls.

Ja de nit, vàrem ser testimonis d'una nova votació. En aquest cas es tractava del relleu a hereu i pubilla. L'elecció va ser molt renyida i es van computar prop de nou-cents vots. El recompte es va fer durant el sopar popular i els guanyadors van ser l'Albert Viñets-Espigol i l'Aida Herrera Cebrian. L'espectacle de disco mòbil Feelgood va clausurar aquest segon dia de festa a base de bona música i molt d'ambient.

Per al matí del diumenge, l'associació de Comerciants va organitzar un concurs de pintura ràpida infantil a la plaça del Pla. Varen participar-hi prop de setanta nens i nenes i, amb algunes de les obres, es va fer un mural. A les dotze, mentre el nou equip de l'A.E Vilobí s'estrenava en lliga contra l'U.E. Tossa, a l'església de Vilobí se celebrava l'Ofici Solemne.

El xou de Pep Callao va donar un punt de color a una tarda gris i amb indicis de pluja. L'espectacle es va traslladar a la plaça Nova on, acompanyat de la Pepicolen, el clown va fer riure a grans i petits amb un humor irreverent. Pocs dels assistents varen salvar-se dels seus àcids comentaris però, si hem de destacar

algú, aquesta és la Mercedes Ruiz, que va protagonitzar l'anècdota de la tarda. Després d'estona preguntant entre el públic com es diuen els habitants de Vilobí –Vilobinoncs? Vilobinsancs? Vilaberans?- quan el Clown es va dirigir a la Mercedes es va topar amb una resposta amb la que no comptava: "Pues cada uno tendrá su nombre, no?".

El temps no es va aguantar més, i la pluja va obligar a postposar l'actuació de l'Orquestra Metropol, programada per les set de la tarda.

Però a la festa encara li quedava una mica de corda i el dilluns, després de la projecció del documental "dona,

poble, memòria, qui encara tingues ganes de festa va poder gaudir, amb un cremat a la mà, de l'actuació del grup d'havaneres Barcarola.

El dia 11 es varen celebrar, als Delmes de Salitja, els actes institucionals en commemoració de la diada nacional. Com és tradició al municipi, l'alcaldesa va fer un parlament institucional. L'acompanyava l'equip de govern, membres de GMI, els recent nomenats hereu i pubilla, els vigilants municipals i representants de l'ANC. L'alcaldesa va centrar el seu discurs en la transcendència d'aquesta data i dels actes que, més que mai, reivindicaven el sentiment catalanista. Rosa Bosch i Miquel Teixidor, en representació de

l'Assemblea Nacional Catalana, varen llegir els poemes *Acte de sobirania*, de Lluís M. Xirinacs i *Himne per la independència*, un arranjament de la lletra escrita el 1908 per Vicenç Albert Ballester, creador de la senyera estelada del triangle blau.

Poques hores després, centenars de vilobinencs i milers de catalans farien camí per sumar-se a la manifestació convocada per l'ANC a Barcelona en pro del dret a decidir i d'un estat propi. Per a la ocasió, l'Ajuntament va posar a disposició dels ciutadans dos autobusos.

La poesia de la Diada

Lluís Ball-Llossera

A l'any 2010, i quan ja es palpava la remor del canvis que ens han dut a on som i ben aviat arribarem, VilobiSalitjaSantDalmai Decideix, organitzadora de les consultes independentistes va proposar, per donar més lluentor a l'acte d'hissada de bandera de l'11 de Setembre, acabar amb la declamació -feta per actors rapsodes- d'un poema escaient i adient a la Diada.

A l'any 2012 ja ho ha fet la secció local de la Assemblea Nacional Catalana; l'esperit és el mateix: la selecció i lectura de un poema, que essent de temps ha, te la carga històrica i patriòtica de la diada. Mirarem que cada any es publiqui; ara surten els tres primers anys

2012

HIMNE DE LA INDEPENDÈNCIA

*No pidolem lleis noves, ni demanem clemència;
volem per Catalunya només la independència.*

*Ja és hora que la Pàtria que el nostre cor adora,
camini tota sola vers l'ideal que enarbora
bon punt vibri pels aires el crit de Via fora!
i la bandera santa onegi a nostra vora.*

*No pidolem lleis noves, ni demanem clemència;
volem per Catalunya només la independència.*

*Finí el seu esclavatge a la terra catalana;
avui tota es redreça sen#nt-se sobirana,
al cor anhels de vida amb ànsies de victòria
i si cal, al braços força per aixecar els fusells.*

*No pidolem lleis noves, ni demanem clemència
volem per Catalunya només la independència.*

Serem potents, i indòmits com vents desenfrenats.

Que si morim, la glòria valdrà molt més que el viure.

*I si vivim veurem la Catalunya lliure
formant en la sardana dels pobles alliberats.*

*No pidolem lleis noves, ni demanem clemència;
volem per Catalunya només la independència.*

Vicenç Albert Ballester, 1908 (Arranjament)

XXV Festa de Sant Galderic i Primera

FIRA DE LA LLET

- Caminades i passejades amb poni
- Concursos
- Exposicions
- Conferències
- Concerts
- Exhibicions
- Demostracions
- I molt més...

20 i 21 d'Octubre / Vilobí d'Onyar

2011

NO PASSAREU

*No passareu!, i si passeu
Serà damunt un clap de cendres;
Les nostres vides les prendreu,
Nostre esperit no l'heu de prendre.
Més no serà, per més que feu
No passareu!!!*

*No passareu!, i si passeu
Quan tots haurem deixat de viure
Sabreu de sobres a quin preu
S'abat un poble digne i lliure.
Més no serà, per més que feu
No passareu!!!*

*No passareu!, i si passeu
Decidirà un cop més l'història
Entre el botxí que clava en creu
I el just que hi mor: de qui és la glòria?
Més no serà, per més que feu
No passareu!!!*

*A sang i a foc avançareu
De fortaleza en fortaleza,
Però ¿que hi fa si queda en peu
Quelcom més fort: nostra fermesa!
Per això cantem: per més que feu
No passareu!!!*

Apel·les Mestres, 1915

2010

ODA A ESPANYA

*Escolta Espanya la veu d'un fill
Que et parla en llengua no castellana
Parlo en la llengua que m'ha donat
La terra aspra:
En aquesta llengua pocs t'han parlat;
En l'altra, massa*

*T'han parlat massa dels saguntins
I dels que per la pàtria moren,
Les teves glòries i els seus records,
Records i glòries només de morts
Has viscut trista*

*Massa pensaves en ton honor
I massa poc en el teu viure:
Tràgica duies a morts els fills,
Te satisfies d'honres mortals,
i eren tes festes els funerals,
oh trista Espanya!*

*Jo he vist els barcos marxar replets
Dels fills que duies a que morissin:
Somrients marxaven cap a l'atzar;
I tu cantaves vora del mar
Com una folla*

*On son els barcos?, on son els fills?
Pregunta-ho al Ponent i a l'ona brava,
Tot ho perdes, no tens ningú.
Espanya, Espanya, retorna en tu,
Arrenca el plor de mare!*

*Salva't, oh!, salva't de tant de mal,
Que el plor et torni fecunda, alegre i viva
Pensa en la vida que tens entorn:
Aixeca el front,
Somriu als set colors que hi ha en el núvol.*

*On ets Espanya?, no et veig enlloc.
No sens la meua veu atronadora?
No entens aquesta llengua que et parla
entre perills?
Has després d'entendre en els teus fills?
Adéu Espanya!!!*

Joan Maragall, 1898

Opinió

Quim Vivas i Vidal, Arquitecte

El passat dia 4 d'octubre del 2011 va ser creada la Comissió de Seguiment Ambiental de l'Aeroport Girona-Costa Brava. És l'estament que marcarà la pauta en el procés de desenvolupament del Pla d'Aïllament Acústic (PAA) del nostre aeroport. Aquesta Comissió està formada per representants del Ministeri de Medi Ambient, d'AENA (Aeroports Espanyols i Navegació Aèria), del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat, i dels municipis afectats (Aiguaviva, Vilablareix i Vilobí).

Per tenir-ne tot el coneixement caldria remuntar-nos al 2002, quan el Parlament Europeu va aprovar la Directiva 2002/49/CE sobre avaluació i gestió del soroll ambiental en què s'obliga als estats membres a prendre mesures per mitigar les principals fonts de soroll, especialment vehicles, aeronaus i infraestructures.

El Pla Director de l'Aeroport de Girona-Costa Brava (PDAG), revisat l'any 2006, va preveure una sèrie d'actuacions, les més significatives: l'ampliació de la pista sud, ampliació de la plataforma nord, ampliació de l'aparcament d'autobusos, previsió d'una segona pista, nou centre de transformació, etc. Però també, i això és molt important pel tema que ens ocupa, obligava la realització d'una Declaració d'Impacte Ambiental (DIA) d'acord amb la Directiva Europea ja esmentada.

Segons el que disposa la Declaració d'Impacte Ambiental, AENA finançarà les mesures d'aïllament acústic dels habitatges i edificacions d'usos sensibles (sanitari, docent i cultural) incloses en la isòfona de l'Aeroport Girona-Costa Brava, sempre que siguin edificacions construïdes o disposin de llicència d'obres abans del 17 de març de 2011 (data de l'aprovació de la Declaració d'Impacte Ambiental, BOE número 65, 17/03/2011).

Aquest Pla d'Aïllament Acústic és d'abast estatal i ja hi ha 17 aeroports que se'n beneficien, alguns dels quals les actuacions als habitatges estan molt avançades o fins hi tot acabades. La inversió que AENA ha realitzat des de l'any 2002 és d'uns 232 M€.

El nombre d'habitatges inicialment inclosos del terme de Vilobí eren 73 però gràcies al treball realitzat pel nostre Consistori a la Comissió de Seguiment Ambiental, creada expressament per gestionar aquesta inversió, a data d'avui les edificacions incloses al municipi de Vilobí d'Onyar són 86.

Com a conseqüència la inversió que pot arribar a realitzar AENA al nostre municipi és considerable. Pel que, si aquests treballs són gestionats per empreses professionals de confiança locals podrem assegurar que la feina es fa ben feta i la inversió es queda aquí i no retorna a Madrid o a altres llocs com Màlaga o Segòvia.

L'Ajuntament de Vilobí, Salitja i Sant Dalmai va enviar una carta als veïns afectats, data: 31 de maig de 2012, on es comunicava que el propi ajuntament estava treballant amb les empreses del municipi perquè aquestes es puguin beneficiar dels treballs a realitzar en les edificacions afectades per l'esmentat Pla d'Aïllament

Acústic (PAA). Alhora responia a les inquietuds que han mostrat alguns veïns després que diverses empreses s'han posat en contacte amb ells per oferir-los els serveis de tramitació i execució dels estudis, projectes i obres del Pla esmentat. Aquestes empreses, procedents d'arreu de l'Estat, s'han adreçat als afectats arran de la publicació de la notícia que AENA executarà un Pla d'aquest tipus en els habitatges afectats dels municipis Vilobí d'Onyar, d'Aiguaviva i Vilablareix. Però la informació que han donat als afectats és mínima.

Els treballs s'han d'encarregar abans que vingui la Universidad Politécnica de Madrid (UPM) a prendre les mesures acústiques, ja que sigui qui sigui l'empresa que contracteu, us haurien d'assessorar de quines accions podeu fer per treure el màxim profit de l'execució del PAA.

Algunes d'aquestes empreses espanyoles fan promeses tipus: farem treballar la gent d'aquí, us canviarem també els tancaments de les cuines i els banys, etc...Si aquest és el vostre cas, és recomanable que ho demaneu per escrit.

I per últim, si ja ho heu encarregat a alguna d'aquestes empreses de fora i no n'esteu contents o simplement us hi heu repensat i esteu decidits a fer treballar les empreses locals, amb un simple tràmit molt senzill a AENA podeu canviar d'empresa i contractar-ne una altra de local, sempre i quan no s'hagi executat la fase de les mesures acústiques per part de la UPM.

Resto a la vostra disposició per solucionar qualsevol dubte, pregunta o inquietud que tingueu referent al Pla d'Aïllament Acústic.

Entrevista a Josep Panella

President de Vilobí C.F. durant 25 anys

“Aquest reconeixement no és meu, sinó de totes les persones que vàrem formar part del Club”

Josep Panella va ser president del Vilobí C.F. durant pràcticament tota la seva existència. És el principal artífex de l'auge d'un club que va arribar, en un període de temps relativament curt, a la màxima categoria en totes les competicions que jugava. Un cas insòlit i singular en el món de l'esport local.

Amb la seva dissolució, el club que presidia va donar tots els seus bens al municipi de Vilobí d'Onyar en pro de la promoció esportiva.

En reconeixement als seus mèrits, l'Ajuntament va decidir nomenar-lo fill predilecte de Vilobí d'Onyar al ple ordinari del passat mes de Juliol.

Per què vàreu crear el Vilobí C.F.?

L'estiu del 74, un grup de joves volíem jugar a futbol i a Vilobí en aquells moments no hi havia ni camp, ni equip, ni club. Vàrem començar a entrenar en un pati de l'escola i alguns diumenges anàvem a jugar contra l'equip d'algun poble veí que tenien camp.

L'any 75, vàrem decidir crear el Club. L'alcalde, en Josep Mª Vidal, i en Joan Pagès, que era regidor d'esports, ens varen donar suport en la iniciativa. L'Ajuntament va comprar uns terrenys a la propietària de Cal Farré Pagès, a on vàrem construir el camp de futbol que a l'inici tenia unes instal·lacions mínimes. Com que nosaltres no podíem ser jugadors i directius al mateix temps, durant els primers 4 anys la Junta Directiva la varen integrar altres persones del municipi, i en Joan Pagès va ser-ne el President. En aquest període jo era jugador i Secretari del Club.

I com va anar agafant tirada?

Al principi la nostra única ambició era jugar a futbol, simplement pel plaer de poder jugar, i tots els jugadors érem del poble. Però el compromís d'alguns no era el desitjat i vàrem haver de fitxar jugadors de pobles dels voltants que estiguessin disposats a assumir el que comportava jugar en un equip de futbol.

Us havíeu plantejat arribar tant lluny?

A mida que anàvem jugant creixia l'afició i el Club. La temporada 77-78 vàrem pujar l'equip de 3a. a 2a. regional, i vàrem començar a tenir equips de mainada; al primer equip, a poc a poc vàrem anar ascendint categories fins arribar a Tercera Divisió la temporada 89-90; a la vegada, anàvem creant equips de pedrera i també ascendint-los de categoria, aconseguint amb els anys en totes les categories ser el millor equip de la província. A més de tenir equips importants dins les seves categories, des de l'inici també ens vàrem anar movent per fer important el Club dins les possibilitats que teníem en un municipi petit com és Vilobí.

A què et refereixes amb moure's?

Vàrem dur a terme iniciatives que donessin prestigi al Club, com plantar gespa natural al camp o el torneig amb el Betis. En aquell moment el Betis era un dels equips més potents de primera divisió, el millor equip que podíem portar. Era "l'Eurobetis", i tenia molts seguidors a tot Catalunya.

Com vàreu aconseguir que un equip tant important vingués a Vilobí?

A base de posar-hi decisió. Un dia que jugaven al camp del Barça, els vàrem anar a trobar a l'hotel de concentració. El primer any, vàrem

haver de llogar les grades per al torneig. En els següents torneigs, fèiem les grades amb palots i palets que ens deixava Fruitex.

Com arriba un equip d'un poble petit a tercera divisió?

Amb molt d'esforç i dedicació, amb imaginació i astúcia, creient en una manera de fer i d'actuar, fent el creixement a poc a poc, i anant-lo consolidant; i sempre abans de fer un pas mes amunt analitzar-lo, per si anava malament tenir clar de poder assumir el que no sortís bé.

I alguna cosa més...

Algunes coses les fèiem diferent a la resta i les fèiem amb ordre, disciplina i responsabilitat, i complint amb tots els compromisos. Vàrem creure en una estructura i en una manera de formar els jugadors des de petits, que va donar bons resultats.

Cuidàvem els detalls. Per exemple, érem l'equip millor uniformat, i vàrem instal·lar tanques publicitàries al camp que li donaven un aspecte molt millor del que tenia en realitat.

Controlàvem molt la despesa i pagàvem poc, però al dia. Ens vàrem guanyar un nom i un respecte que ens permetia no haver de firmar contractes amb quantitats econòmiques; els acords econòmics amb entrenadors i jugadors sempre eren de paraula; s'anotaven al Club i, com a molt alguna vegada, a algú se li donaven anotades les quantitats en un full sense signar. També vàrem gastar poc en instal·lacions. Als inicis, les instal·lacions eren bastant precàries; es varen completar amb motiu del partit pel campionat d'Europa de seleccions nacionals cadets Espanya-Luxemburg. Sempre havíem

tingut les instal·lacions mínimes, però això sí, sempre netes i polides.

“Al 2000 em veia venir la crisi, així que vaig començar a reduir el nombre d'equips que tenia el Club i a preparar-me per deixar-ho definitivament el 2004”

I això no provocava recels?

Sí. A totes les divisions on vàrem jugar hi havia sempre molta rivalitat. A l'afició dels equips de pobles i ciutats més grans no els feia cap gràcia que l'equip de un poble que no arribava als 2000 habitants a vegades els guanyéssim. Quan vàrem començar a jugar fora de la província de Girona, molts llocs era la primera vegada que sentien a parlar de Vilobí.

Quantes hores hi dedicaves?

Moltes, moltes.

Per això vas plegar?

En part. El 1995 ja havíem renunciat a pujar a segona B perquè vàrem considerar que era superar el nostre límit. Al 2000, per les nostres possibilitats portàvem anys al màxim i va haver-hi un moment que vaig dir: "no podem continuar així, hi dediquem massa temps". Vaig pensar que el temps que dedicàvem a l'equip l'hauríem de dedicar al món empresarial perquè veia a venir que passaria alguna cosa: massa gent vivia per sobre de les seves possibilitats; econòmicament es tirava més dels crèdits que no de la producció i de l'esforç; la immigració estava pujant molt i massa gent del país preferia cobrar de l'atur a treballar; les administracions públiques s'inflaven

de funcionaris i empleats. Tot això i algunes altres coses van fer que al 2000 em veiés venir la crisi, així que vaig començar a reduir el nombre d'equips que tenia el Club i a preparar-me per deixar-ho definitivament el 2004, doncs no hi havia cap relleu clar a la nostra directiva.

I vas decidir donar els diners a l'Ajuntament?

Els diners i la resta d'actius els vàrem donar a l'Ajuntament i els equips al Girona F.C. Aquesta era la millor manera perquè uns 40 jugadors poguessin seguir jugant a les categories més altes. Tot es va fer per respecte a ells. Un club no pot donar el seus equips a un altre; l'única manera és fusionar-se. Amb aquest procés es crea un nou club. L'única peculiaritat és que en el nostre cas el club resultant es va seguir dient Girona F.C. Si vas a mirar el registre de la Federació, t'adonaràs que el Girona té un número molt alt de club i això és perquè a la Federació és com si fos un club nou.

Abans de la fusió cada club aporta tot el que té i tot el que deu, i passa a ser tot propietat i responsabilitat del nou club. Ara bé, la directiva d'aquell moment vàrem decidir donar tots els béns del nostre Club a l'Ajuntament i no al Girona F.C. Amb la fusió cada club fa una assemblea i posa les seves condicions; i la condició del Vilobí CF va ser que tots els drets econòmics federatius que obtingués el Girona F.C. dels jugadors que li passàvem o que havien estat al Vilobí C F fossin per l'Ajuntament de Vilobí.

Com en el cas Coro?

Els diners d'en Coro, a l'igual que d'algun altre jugador, venen de dos llocs diferents: 1) Perquè en el

moment de fer el contracte de venda es van firmar una sèrie de condicions amb l'Espanyol (una d'elles era que si el jugador arribava a primera divisió, el Vilobí C F cobraria uns diners); 2) Perquè quan un jugador arriba a professional la Federació cobra uns diners a l'equip que l'inscriu i els reparteix entre tots els equips en els què ha jugat. Ara bé, els diners del contracte no tenen res a veure amb els dels drets federatius. Com que els contractes de venda de jugadors és un dels actius que es varen donar al l'Ajuntament, aquest ha cobrat directament de l'Espanyol, i els diners dels drets federatius d'en Coro i altres jugadors els ha cobrat el Girona F C, i després els ha entregat a l'Ajuntament de Vilobí. Ara bé, pel jugador que l'Ajuntament ha ingressat més diners en total ha estat per l'Angel, que va ser un dels últims traspessos que va fer el Vilobí C F.

Quants diners ha ingressat l'Ajuntament provinents del Vilobí C F?

A dia d'avui 526.790,90€

A què t'agradaria que es destinessin?

En primer lloc, que algun dia es compleixi la paraula que al 2004 va donar l'alcalde d'aquell moment: destinar una part d'aquests diners a construir un centre per a entitats del municipi, ocupant una tercera

part d'aquest local per a dipositar-hi i exposar-hi permanentment totes les coses corresponents als 30 anys de vida i d'història del Vilobí C F. En segon lloc, destinar la resta a les activitats esportives de qualsevol tipus que es facin al Municipi. No m'agradaria que els dediquessin a res més que no sigui a l'esport. El que sí confio és que un dia es faci el centre d'entitats i es pugui tenir exposada permanentment, i mantenir viva i present la història del Vilobí CF.

Què es el que més t'agradava de ser President del Vilobí?

Conviure amb gent que fa les coses amb dedicació i desinteressadament; que per un al·licient és capaç de fer el que no fa per quasi res més, a vegades ni per la família. Conviure amb gent amb valors. I també el fet que es conegué i es valorés el Vilobí CF i el Municipi de Vilobí; era molt gratificant arribar futbolísticament a cotes que no arribaven altres municipis més grans; veure com molta gent valorava i admirava el Club i el Municipi.

Què és el que menys t'agradava?

La dedicació, que a vegades era angoixant, i el fet que no podies fer content a tothom, especialment als jugadors que jugaven menys.

Què trobes a faltar?

Res. És una cosa que a vegades em fa pensar: com pot ser que no trobi a faltar res? Suposo que és perquè el Vilobí C F per mi ha estat una cosa a la meua vida, que hi vaig ser quan va començar i quan va acabar. Em sap greu que no existeixi, però no ho trobo a faltar, en tinc prou amb el record, i avui tampoc em veig ni de directiu ni de president en cap altre club. Des que ho vaig deixar definitivament el 2004, en vuit anys hauré vist com a molt 3 o 4 partits en un camp de futbol, i per la televisió alguns d'importants i prou.

Com veus el futbol a Vilobí actualment?

Estan fent una bona tasca amb la mainada, i també amb els grans i les noies. A Vilobí tothom qui en te ganes pot jugar a futbol, però em sembla que seria millor per tots ells que en lloc de dos clubs fossin un sol club.

Què penses del reconeixement com a fill predilecte?

A nivell personal m'és indiferent. A nivell del Vilobí C F, és un bon reconeixement per a tota la gent que hi va dedicar-hi tant d'esforç i tant de temps. De fet, vaig acceptar-ho perquè vaig entendre que era el reconeixement a tota aquesta gent i al Vilobí C F; sense aquesta gent mai hagués existit el Vilobí C F i jo mai hagués tingut aquest reconeixement per part de l'Ajuntament, un reconeixement que no és meu, sinó de totes les persones que vàrem formar part del Club.

Municipi gastronòmic

Continuem la secció de Tosquija sobre els restaurants del nostre municipi. Can Pitu de Salitja, a primera vista, sembla un bar, però és un bar i més. A banda que podeu satisfer el vostre apetit amb gran varietat d'entrepans i tapes, també podeu entrar en tractes en qüestions de cullera i forquilla. Per exemple, aquest estiu hi han servit els dinars dels nens i nenes del casal, que n'han quedat encantats, i sembla que els monitors i monitores també.

RESTAURANT CAN PITU Salitja

Text i fotografies:
Germà Coenders

De la importància històrica de la casa ara ocupada per Can Pitu, a tocar de l'Església de Salitja, en dona fe la inscripció sobre la porta, datada el 1788. Pedres a banda, en nuclis de la dimensió de Salitja sempre es reivindica, més enllà de la pedra mateixa, que serveixi d'espai i punt de trobada, sobretot per als joves.

A en Pitu i a la seva germana Raquel, molt coneguts ací, no paraven d'engrescar-los a obrir un local en el poble, al seu gust, on s'hi poguessin trobar i trobar-s'hi bé. Fa un any i mig la Raquel i en Pitu van decidir fer-los cas i agafar el local, que duia un temps tancat.

No ha trigat gens en ser un referent de la vida salitgenca. Només entrar-hi, s'entén. La Raquel, tot i haver viscut quasi tota la vida a Catalunya, conserva la simpatia dels seus orígens. Parla amb tothom com si els conegués de tota la vida i ho fa amb un somriure de complicitat. Els coneguts de tota la vida de debò, es deixen fotografiar amb ella: a la paret n'hi ha un suro ple.

La Raquel prepara una bona selecció d'entrepans freds i calents. Entre setmana no té tapes. No surten

prou, diu, i li agrada servir-les sempre fresques del dia. Els caps de setmana hi trobareu una Andalusia en miniatura: calamarsos fregits, patates braves, croquetes, musclos, etc.

Les tendències més avantguardistes en la cuina afirmen que mengem amb tots cinc sentits. El que no els agrada tant als avantguardistes és adonar-se'n, que de fet sempre ha estat així. Sigui com sigui, a can Pitu acompanyeu el gust amb l'olfacte de fusta cremada de la llar de foc, la vista de les parets de pedra, el tacte de les copes glaçades on la Raquel serveix les cerveses, i l'oïda de les seves rialles escandaloses i sinceres. Cada vegada es discuteix més que els sentits siguin només 5. La companyonia i els partits de futbol dels quals podeu gaudir en aquest establiment entrarien perfectament en aquest capítol.

EL BRUXISME ÉS L'HÀBIT INCONSCIENT D'ESTRÈNYER EXCESSIVAMENT, SERRAR O CARRISQUEJAR LES DENTS, DE MANERA RÍTMICA O ESPASMÒDICA, SENSE UN OBJECTIU FUNCIONAL.

TOT I QUE EL BRUXISME ES POT PRODUIR TANT DE DIA COM DE NIT, EL NOCTURN ÉS MÉS HABITUAL I, PER TANT, MÉS DIFÍCIL DE DETECTAR I CONTROLAR.

Estudis epidemiològics mostren un increment del bruxisme des dels 15 fins als 25 anys, mantenint-se constant fins als 35 anys, amb una prevalença del 15% (1). Cal dir que el bruxisme és habitual en nens fins a l'edat aproximada de 5 anys, ja que es produeixen canvis en el creixement de la mandíbula i pèrdua de les dents de llet. Aquests fets creen la necessitat de buscar una oclusió estable.

TIPUS

a) Bruxisme cèntric: quan les dents superiors i inferiors es pressionen fort entre si sense lliscar

b) Bruxisme excèntric: quan les dents superiors i inferiors es fan lliscar entre si cap endavant o lateralment.

EL BRUXISME

CAUSES

Encara no es coneix amb exactitud perquè s'inicia aquest hàbit. Tot i això, es creu que hi ha diversos factors associats a la seva aparició:

- L'estrès
- La dieta (cafè, begudes estimulants)
- Trastorns del son
- Hàbits nocius com mastegar xiclet o llapis, mossegar-se les ungles o succionar xumets o el polze més enllà dels 3 anys.
- Mala alineació o oclusió de les dents; alguns autors afirmen que és una reacció inconscient de reequilibració oclusiva (2).
- Una postura incorrecta, o bé mals hàbits posturals (p. ex. mantenir el cap mirant avall mentre s'utilitza l'ordinador).
- Mossegada oberta, creuada o falta de peces dentals.
- Hipotonia (falta de to) de la musculatura de la llengua.
- Accidents de trànsit (la coneguda fuetada cervical) que modifiquen la forma de la columna cervical i augmenten la tensió de la musculatura del coll.

TRACTAMENT

Les persones poden patir bruxisme sense ser-ne conscients però, en canvi, presentar els símptomes associats a aquest hàbit. Els símptomes que poden indicar un problema de bruxisme són:

- Desgast, fractures, mobilitat o sensibilitat de les dents.
- Dolor dels músculs de la mastiació, com també molèsties o dolor en la deglució d'aliments i saliva.
- Cruixits de la mandíbula.
- Dolor cervical, mal de cap o migranya recurrent.
- Vertígens, dolor o brunzit en l'oïda, a causa de la relació que existeix amb el temporal, on es troba el conducte auditiu extern.
- Alteracions del son.

"El bruxisme és una disfunció difícil de resoldre ja que requereix un tractament integral i una modificació de certs hàbits personals"

No existeixen tractaments exclusius per al bruxisme ja que, com s'ha explicat anteriorment, les causes són degudes a múltiples factors, els quals cal tenir en compte.

El tractament odontològic consisteix en col·locar una fèrula de descàrrega, mètode existent des dels anys 30, per tal d'evitar el desgast de les dents. Però, en la majoria dels casos, aquest mètode no resol el problema del bruxisme, ja que se segueix estrenyent la fèrula arribant, fins i tot, a trencar-la. Aquest tipus de tractament només alleugereix el símptoma però, en cap cas, tracta la causa.

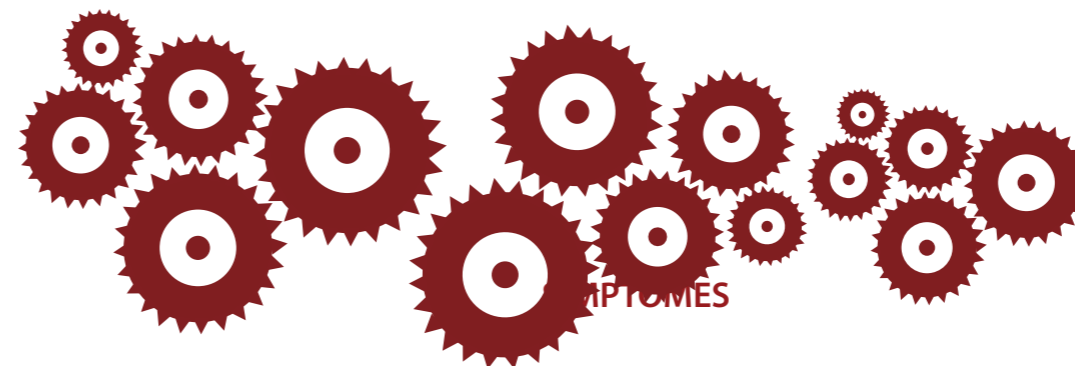
El tractament de fisioteràpia consisteix en reeducar la postura general del cos, recomanar exercicis de reeducació de la llengua, treballar analíticament la musculatura de l'ATM (articulació temporomandibular), del coll i de les cervicals, disminuint la tensió muscular i el dolor. Tot i així, no cal oblidar que és important tractar les causes psicoemocionals.

Les expectatives de millora depenen de cada cas. Algunes persones milloren de manera espontània sense necessitat d'ajuda per part de professionals; en canvi, en altres casos és imprescindible el tractament psicològic, fisioterapèutic, logopèdic, ortodòntic, etc.

El bruxisme és una disfunció difícil de resoldre ja que requereix un tractament integral i, a banda de l'ajuda dels professionals, una modificació de certs hàbits personals.

Referències bibliogràfiques:

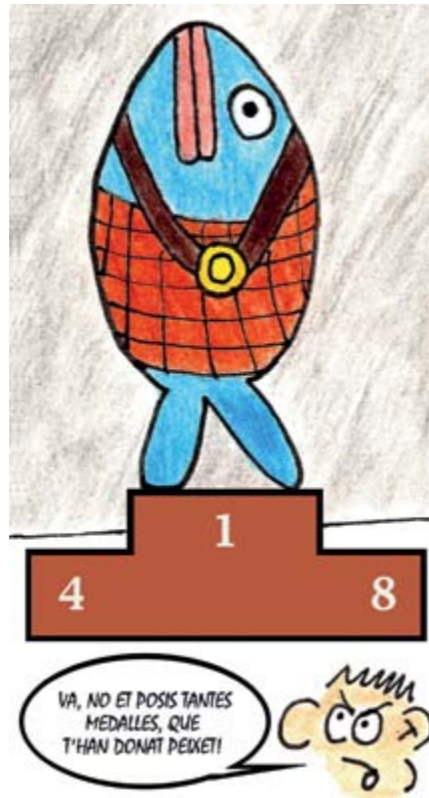
1. MAGNUSSON T.; EGERMARK L.; CARLSSON GE. A longitudinal epidemiologic study of signs and symptoms of temporomandibular disorders from 15 to 35 years of age. *Journal of Orofacial Pain*, 14 (4): 310-319, tardor 2000.
2. SHORE, N. A. Temporomandibular Joint Dysfunction and Occlusal Equilibration. 2a ed. Philadelphia: J. B. Lippincott, 1976. 390 pàg.

SÍMPTOMES

Acudits

Dani Saus

BIBLIOTECA DE CAN ROSCADA - NOVETATS

Destacats

La dona veloç
Imma Monzó

La dona veloç és una original mirada del gran "mal" contemporani: la tirania de la immediatesa en la majoria d'àmbits de les nostres vides i les dificultats que tenim per distingir el que és "important" del que és "urgent"

En un cel llunyà
Hugo Pratt

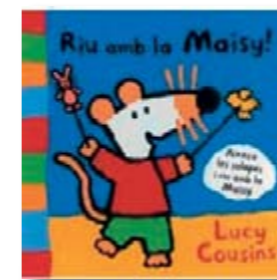

En un cel llunyà és una de les darreres obres d'Hugo Pratt, on el mestre ens regala una història carregada d'aventures i emocions. Una excel·lent creació que ens retorna la inconfusible narrativa d'un dels millors autors de tots els temps

Infants

La dent de Maria
Enrich Lluch

Riu amb la Maisy
Lucy Cousins

El lleó gandul
Jack Tickle

Una formiga original
Marisun Landa

Narrativa

La cançó de los Maories
David Cirici

Diari d'uns anys
Montserrat Roig

La dona que es va perdre
Marina Espasa

El lector de Julio Verne
Almudena Grandes

Joves

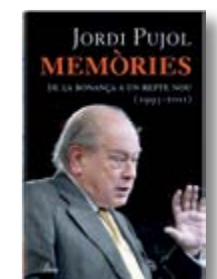
Julie dels llops
Jean Craighead

Rico&Oskar
Andreas Steinhöfel

Un estrany a casa
Victòria Cardona

Memòries 1993-2011
Jordi Pujol

No-Ficció

Espai jove nous musics

Encetem secció amb un espai que, revista rere revista, dedicarem a entrevistar els diferents grups musicals que ensajen les seves cançons al local de l'Espai Jove de Vilobí. Començem per **Slow Rain**, una formació amb integrants de tota la província que fa Indie-Rock i que s'expressa, musicalment parlant, en anglès.

Franc Coromina
Sant Pere Pescador
BAIX I SEGONES VEUS

Paco Marín
Santa Coloma de Farners
BATERIA

Aniol Casas
Sant Dalmau
CANTANT I GUITARRA

Jordi Eusebio "Euse"
Girona
GUITARRA

D'ON VE EL NOM?

La idea original era dir-se Microrain, que és la sensació que li donava a l'Oriol la música, com de petites gotes, però al final es va acabar convertint en Slowrain.

PERQUÈ VAU DECIDIR COMENÇAR A TOCAR?

Som el que es diu "musicos tardios", perquè vam decidir estudiar a una edat més avançada del normal. A tots ens agradava la música i quan escoltàvem els nostres grups preferits pensàvem: jo també vull fer això. Comences volent imitar un grup o un estil determinat que t'han marcat i després n'aprens, et formes i arriba un moment que, sense haver-t'ho plantejat inicialment, decideixes que vols formar part d'un grup.

QUAN FA QUE TOQUEU?

Ara farà uns dos anys. En Fran i l'Aniol érem veïns però no ens coneixíem gaire, mai ens hauríem pensat que tocaríem junts. Com a grup, ens vam conèixer a l'escola Musicom, mentre estudiàvem música. Vam provar quatre guitarres i al final vam conèixer a l'Euse per la xarxa social Playeek, que serveix per trobar músics.

ON HEU TOCAT FINS ARA?

Doncs per no tenir maqueta hem tocat força, ens hem mogut. Hem estat a l'Espai Jove, la plaça major de Banyoles, la Mirona, l'Equity Point Hostel de Girona i a d'altres sales i locals de la província, sobretot d'amics i coneguts.

QUIN TIPUS DE MÚSICA FEU?

Indie-rock o rock alternatiu.

A QUIN PÚBLIC US DIRIGIU?

Gent inquieta amb la música. No creiem que el nostre públic hagi de tenir una edat específica però, pel tipus de música que fem, suposem que interessarà més als joves.

QUINS PROJECTES DE FUTUR TENIU?

Estem ultimant una maqueta que esperem que estigui a punt per l'octubre. Alguns membres dels grups Carmen 113 i Sabats ens estan ajudant en la producció i esperem que serveixi de presentació a l'hora de buscar actuacions.

ON US AGRADARIA ARRIBAR?

Poder emplenar el Sant Jordi seria un somni. Ens agradaria guanyar-nos la vida amb la música sense renunciar a la nostra identitat ni al nostre estil.

SENSE SER COMERCIALS?

El terme comercial és relatiu. AC/DC o Iron Maiden no són considerats comercials i emplenen estadis. Si fem una cançó que, dins el nostre estil, es converteix en èxit, estaríem molt contents. Creiem que l'aspiració de tot grup és arribar al màxim de gent possible i per poder-t'hi guanyar la vida has de tenir una base de seguidors.

PER AIXÒ COMPOSEU EN ANGLÈS?

No. Les nostres influències són grups anglesos i és el que ens surt de manera més natural. Hem fet cançons en català però s'han anat quedant apartades amb el temps. El mateix ha passat cada vegada que hem fet alguna cançó que s'apropava més als ritmes pop. Individualment tenim influències i gustos molt diferents però, com a grup, tenim una direcció força definida que, en realitat, no seria la música que fariem cap de nosaltres per separat.

AMB QUIN GRUP US AGRADARIA TOCAR?

Paco Marín: AC/DC
Aniol Casas: David Bowie
Franc Coromina: Rosa Luxemburg
Jordi Eusebio: The Strokes

PÍNDOLES per a la llengua

Per: Bel Jaume

Sabies que no podem fer ús del verb **assentar-se** en lloc del verb **asseure's**?

Assentar significa col·locar alguna cosa en una posició o situació estable, establir-se en un territori, apuntar-se, anotar-se, inscriure's o registrar-se, a part d'altres usos menys freqüents.

Exemples: Sembla que el temps s'ha **assentat**.
No belluguis l'ampolla i veuràs com el vi **s'assenta**.

Si voleu resoldre algun dubte sobre el català, envieu un correu a dubte@impulsacademia.com

AGENDA

OCTUBRE

Dissabte 6, a les 22h
TEATRE A CAN SAGRERA
La dama de Ritz, interpretada per la companyia D'art Teatre
Gènere: Musical - Preu: 6€

Divendres 19, a les 17h
L'HORA DEL CONTE
Contes d'arreu d'Europa, de Joan Boher
Edat: de 4 a 10 anys
 A la biblioteca de Can Roscada

Dissabte 20 i diumenge 21
XXV FESTA DE SANT GALDERIC I PRIMERA FIRA DE LA LLET
Dos dies dedicats al món lleter amb exposicions, xerrades, concursos, ...

Dimecres 24, a les 21h
CLUB DE LECTURA
El brogit i la fúria, de William Faulkner
 A la biblioteca de Can Roscada

Diumenge 28, a les 22h
TEATRE A CAN SAGRERA
Trifulkes de la katalana tribu, interpretada per l'agrupació de teatre la clau
Gènere: Musical - Preu: 6€

NOVEMBRE

Diumenge 11
FESTIVAL DE MÀGIA
Amb els Vilobí Màgics
 Al teatre de Can Sagrera

Dissabte 17
CÒMEME EL COCO NEGRO
Gènere: Musical - Preu: 6€

Dilluns 19, a les 17h
L'HORA DEL CONTE
La Calaixera d'en Perat, de Carmina Rabassada
Edat: de 3 a 10 anys
 A la biblioteca de Can Roscada

23, 24 i 25 a les 21h
TEATRE A CAN SAGRERA
Això no és via, interpretada per la companyia Dilluns a les nou
Gènere: Comèdia

Dimecres 28, a les 21h
CLUB DE LECTURA
La mar no sempre tapa, de Sebastià Bennassar
 A la biblioteca de Can Roscada

DESEMBRE

Dissabte 1 i diumenge 2
TEATRE A CAN SAGRERA
Les últimes hores de la Irène, interpretada per la companyia GaudirTeatre
Gènere: Drama

Del 6 al 9
FESTA MAJOR DE SANTDALMAI

Divendres 14, a les 17h
L'HORA DEL CONTE
L'auca dels pastorets del pessebre, d'Albert Estrenge
 A la biblioteca de Can Roscada

Dissabte 22
TEATRE A CAN SAGRERA
Les faldilles de Mozart, interpretada per la companyia Resona Ensemble Athenea
Gènere: Musical

Diumenge 23
PESSEBRE VIVENT
 Al voltant de l'església

26, 1 i 6 (Gener)
ELS PASTORETS

HORARI DELS AUTOBUSOS

SANTA COLOMA DE FARNERS - GIRONA

De dilluns a divendres feiners										
Santa Coloma de Farners	7:00	7:45	9:15	11:15	13:15	14:30 ⁽¹⁾	15:15	17:15	18:15	19:15
Vilobí d'Onyar	7:15	8:00	9:30	11:30	13:30	14:45	15:30	17:30	18:30	19:30
Salitja	-	-	9:35	-	13:35	-	15:35	-	18:35	-
Sant Dalmai	7:20	8:05	-	11:35	-	14:50	-	17:35	-	19:35
Aiguaviva	7:27	8:12	9:42	11:42	13:42	14:57	15:42	17:42	18:42	19:42
Vilablareix / El Perelló	7:32	8:17	9:47	11:47	13:47	15:02	15:47	17:47	18:47	19:47
Salt - Hospital	7:45	-	-	12:00	-	15:15	-	18:00	-	-
Girona	8:00	8:40	10:10	12:15	14:10	15:30	16:10	18:15	19:10	20:10

(1) Realitza parada IES Santa Coloma de Farners.

Dissabtes feiners		
Santa Coloma de Farners	7:45	15:15
Vilobí d'Onyar	8:00	15:30
Sant Dalmai	8:05	15:35
Aiguaviva	8:12	15:42
Vilablareix / El Perelló	8:17	15:47
Girona	8:40	16:10

Diumenges i festius		
Santa Coloma de Farners	9:30	15:15
Vilobí d'Onyar	9:45	15:30
Sant Dalmai	9:50	15:35
Aiguaviva	9:57	15:42
Vilablareix / El Perelló	10:02	15:47
Girona	10:25	16:10

GIRONA - SANTA COLOMA DE FARNERS

De dilluns a divendres feiners										
Girona	7:00	8:00	9:15	12:15	13:15	14:15	16:15	18:15	19:15	20:15
Salt - Hospital	7:05	-	-	12:20	-	-	16:20	-	-	20:20
Vilablareix / El Perelló	7:10	8:12	9:27	12:27	13:27	14:27	16:27	18:27	19:27	20:27
Aiguaviva	7:12	8:17	9:32	12:32	13:32	14:32	16:32	18:32	19:32	20:32
Sant Dalmai	7:18	8:25	-	12:40	13:40	-	16:40	-	19:40	-
Salitja	-	-	9:40	-	-	14:40	-	18:40	-	20:40
Vilobí d'Onyar	7:20	8:30	9:45	12:45	13:45	14:45	16:45	18:45	19:45	20:45
Santa Coloma de Farners	7:55	8:55	10:10	13:10	14:10	15:10	17:10	19:10	20:10	21:10

Dissabtes feiners		
Girona	13:15	19:15
Vilablareix / El Perelló	13:27	19:27
Aiguaviva	13:32	19:32
Sant Dalmai	13:40	19:40
Vilobí d'Onyar	13:45	19:45
Santa Coloma de Farners	14:10	20:10

Diumenges i festius		
Girona	12:30	20:30
Vilablareix / El Perelló	12:42	20:42
Aiguaviva	12:47	20:47
Sant Dalmai	12:55	20:55
Vilobí d'Onyar	13:00	21:00
Santa Coloma de Farners	13:25	21:25

Coses d'abans i d'ara

© Joaquim Puigvert i Pastells

La tomata és un producte dels nostres horts immillorable per alegrar i donar color a les amanides. Anys enrere a l'hivern al nostre entorn ens teníem de refiar de les tomates que arribaven de Canàries després d'un llarg viatge. Avui n'arriben de molts països o regions, durant tot l'any. Aquestes tomates però, arribades de lluny fora temporada, no son el mateix que les collides al nostre hort. Jo, personalment, les suprimia de les amanides esperant que arribessin les del país.

Eren aquells temps, sense neveres ni congeladors, quan les tomates de penjar adquirien tot el protagonisme. Ben penjades a un lloc ombrívol i airejat, millor de cara a Nord, es servaven perfectament fins a l'estiu. Així a pagès no faltava el pa amb tomata per liquidar les últimes llonganisses que quedaven de la matança del porc. Això passava en temps de sega, quan aquesta durava setmanes i s'acostumava a menjar i beure fort.

I, com és que avui parlem de tomates? Vos ho explico tot seguit. Sembla que aquest any ha estat bona la collita de tomates, al menys als horts que han regat una mica, amb el permís dels latifundis de blat de moro, i un dia arribà a casa en Pasqual Martínez amb unes tomates impressionants per si les volia fotografiar. Així ho vaig fer fotografiant tomates i portador i aleshores vaig pensar que era un bon moment per rendir un petit homenatge a les humils tomates de penjar. Aquestes tomates que ben sucades al pa, amb un oli de qualitat i un bon mos de llonganissa es converteixen en un plat de tres estrelles Michelin.

